

Statsforvaltningen Hovedstaden
Borups Alle 177, blok D-E
2400 København NV
Tilsynsafdelingen

Dato: 18.januar 2009

Vedr. JOURNAL NR.: 2008-613/419

Yderligere bemærkninger til sagen på baggrund af modtaget kopi af Københavns Kommunes udtalelse af 24. november 2008, på baggrund af klage fra undertegnede af 6. oktober 2008.

Min klage af 6. oktober 2008 omhandler Københavns Kommunes beslutning af 2. maj 2007 om at trække godkendelse af Gaderummet tilbage og om at tilbageholde det statslige tilskud. Efter min opfattelse har kommunen ved sin beslutning tilsidesat dele af det gældende retsgrundlag, hvorfor beslutningen ikke er lovlig. Min klage omhandler bl.a. at kommunen har overskredet grænserne for sin udøvelse af skøn, og at de begrundelser der er givet ikke er dokumenteret.

Overordnet omhandler min klage, at kommunen på tidspunktet for beslutningen ikke har opfyldt de betingelser som loven kræver for at kunne trække godkendelsen af Gaderummet som botilbud tilbage, og derfor ikke på tidspunktet har haft hjemmel i lovgivningen til at træffe denne beslutning. Kommunens udtalelse på baggrund af min klage, bekræfter mig i dette, hvilket jeg kommer nærmere ind på i det efterfølgende afsnit.

Jeg vil forinden jeg kommenterer på kommunens udtalelse, for en god ordens skyld, genpræsentere det retsgrundlag, der må antages at have været gældende på tidspunktet for kommunens beslutning – Serviceloven der trådte i kraft d. 1 januar 2007. I Servicelovens § 144 stk. 3 bemyndiges ministeren til i en bekendtgørelse at fastsætte nærmere regler for godkendelse af og tilsyn med botilbud for voksne. Den på tidspunktet gældende anordning, må antages at være "Bekendtgørelse om godkendelse af og tilsyn med private opholdssteder og private botilbud i medfør af § 143, § 144, stk. 3, og § 149 i lov nr. 573 af 24. juni 2005 om social service", som også trådte i kraft d. 1. januar 2007. Her står i kapitel 4:

Godkendelsens ophør

§ 14. - En godkendelse af et opholdssted eller et botilbud kan bringes til ophør, når kommunalbestyrelsen finder, at forholdene på opholdsstedet eller i botilbuddet er væsentligt ændret i forhold til godkendelsesgrundlaget.

Stk. 2. - Kommunalbestyrelsen skal inden ophøret have genvurderet godkendelsen på baggrund af en forhandling.

...

...

I "Vejledning om godkendelse af og tilsyn med private opholdssteder og private botilbud efter § 49, stk. 2, og §§ 91 og 93 i serviceloven" der trådte i kraft d. 1 juli 2005, og som for mig at se er den seneste vejledning der er tilgængelig, siges der, i forbindelse med bekendtgørelsens § 14 om godkendelsers ophør:

49. Amdsrådet kan efter bekendtgørelsens § 14 bringe en godkendelse til ophør, hvis amtsrådet finder, at forholdene på opholdsstedet eller i botilbuddet er væsentligt ændret i forhold til godkendelsesgrundlaget. Før end godkendelsen kan bringes til ophør, skal amtskommunen føre en forhandling med bestyrelsen af opholdsstedet eller botilbuddet med henblik på at bringe forholdene i overensstemmelse med godkendelsesgrundlaget, således at en flytning af beboerne så vidt muligt bliver undgået.

Dette er således det retsgrundlag som må antages har gjort sig gældende på tidspunktet for kommunens beslutning. Jeg skal allerede nu bemærke at det væsentligste klagepunkt jeg har at fremsætte er, at kommunen i forbindelse med spørgsmålet om samarbejdsvanskeligheder mellem Gaderummet og Hvidovre Hospital, som lægges til grund for beslutningen om ophør af Gaderummet godkendelse, **ikke** foretog sig en forhandling med Gaderummet om spørgsmålet, som ellers står direkte skrevet i ovennævnte retsgrundlag, som en betingelse der forud for ophør af en godkendelse skal opfyldes. Dette er efter min opfattelse et meget alvorlig brud på det gældende retsgrundlag, og dette uddyber jeg senere i dette brev.

Jeg skal gøre opmærksom på at jeg på tidspunktet for kommunens beslutning var medlem af Gaderummets bestyrelse, foruden medarbejder i Gaderummet. Jeg bemærker at kommunen i sin udtalelse udelukkende omtaler mig som tidligere medarbejder, men jeg skal overfor Statsforvaltningen gøre opmærksom på, hvilket også fremgår af min oprindelige skrivelse, at jeg nu er formand for bestyrelsen i Gaderummet, hvilket kommunen også er gjort bekendt med.

Jeg skal endvidere gøre opmærksom på at kommunen i sin udtalelse på enkelte punkter definerer hvad jeg har ment i min klage, og derudfra afgiver sin udtalelse. Jeg må gøre det klart at der er tale om en grad af omdefinering, på grænsen til manipulation, som altså ikke er udtryk for min oprindelige mening.

Kommentar til Københavns Kommunes udtalelse

A.

Kommentar til udtalelsens punkt:

”Ad pkt. 2 i Maya Thistedts klage: ”Begrundelse at Gaderummet tilsyneladende ikke skulle have efterlevet 6 påbud indeholdt i forvaltningens tilsynsrapport” ” (udtalelsens side 2).

Punktet referer til punkt 2 i min klage, som omhandler kommunens begrundelse om *”Det kan konstateres, at Gaderummet ikke har efterlevet de 6 påbud, som er indeholdt i forvaltningens tilsynsrapport”*, jf. beslutningsreferat d. 2. maj 2007. I min klage anfører jeg at baggrunden for kommunens konstatering, ikke er begrundet eller dokumenteret, hverken i beslutningsreferatet eller overfor Gaderummet.

Jeg anfører samtidig at Gaderummet, halvandet måned for inden kommunens beslutning, havde fremsendt forvaltningen en imødekommelse og handleplan af rapportens 6 påbud, hvilket skete efter aftale med kommunen, og som Gaderummet modtog en kvittering for fra forvaltningens tilsynskontor. Jeg anfører endvidere at kommunen ved sin beslutning og påstand om at Gaderummet ikke havde efterlevet rapportens påbud, ikke havde oplyst overfor Gaderummet, ej heller i beslutningsreferatet, hvorledes man havde forholdt sig til Gaderummets imødekommelse og handleplan for rapportens påbud, ligesom kommunen heller ikke havde givet nogen form for

begrundelse eller dokumentation for at man, på trods af Gaderummets handleplan, fandt, at tilsynsrapportens alligevel ikke skulle være imødekommet eller efterlevet.

Slutteligt i min klages punkt 2 anfører jeg at kommunen må kunne og skulle begrunde og dokumentere, at Gaderummet ikke skulle have imødekommet rapportens 6 påbud og ikke skulle have levet op til sit godkendelsesgrundlag, som kommunen påstår i beslutningsreferatet og træffer beslutning på baggrund af. Når det må kunne kræves dokumenteret, tænker jeg særligt på det gældende retsgrundlag, som jeg har præsenteret i ovenstående punkt, om at kommunen kan trække godkendelsen tilbage, hvis bostedets drift er væsentligt ændret fra sit godkendelsesgrundlag, hvorfor kommunen også må kunne dokumentere sin konstatering.

I kommunens udtalelse oplyser kommunen for første gang – dvs. dette er helt nyt for Gaderummet - hvorledes man har forholdt sig til Gaderummet imødekommelse og handleplan for rapportens 6 påbud og hvad man mener med, at Gaderummet ikke skulle have levet op til de 6 påbud som er indeholdt i forvaltningens tilsynsrapport. På side 2 står: *”Det var imidlertid forvaltningens vurdering, at der ikke fra Gaderummets daværende leder og personale var reel vilje eller ønske om at leve op til de angiveligt gode intentioner og løfter, som var indeholdt i brevet.*

Denne vurdering baserede forvaltningen bl.a. på det forudgående lange forløb, hvor forvaltningen var i løbende dialog med Gaderummets bestyrelse¹, og hvor der fra Gaderummets daværende leder og medarbejdere blev tilkendegivet en klart afvisende holdning med hensyn til at efterleve de 6 påbud. Vi skal her henviser til Kalle Birck-Madsens vedlagte oprindelige bemærkninger til tilsynsrapporten. (Kalle Birck-Madsens udaterede² indlæg modtaget i forvaltningen i december 2006)”.

Som sagt er dette en helt ny begrundelse, som vi i Gaderummet aldrig før har fået præsenteret af kommunen. Dette er intet sted anført i kommunens beslutningsgrundlag og er heller ikke oplyst overfor Gaderummet – dette gælder en begrundelse i det hele taget. Jeg mener det er et brud på en væsentlig garantiforskrift, at der ikke har foreligget en sådan begrundelse fra kommunens side.

Først nu, over halvandet år efter beslutningen om ophøret af Gaderummets godkendelse, får Gaderummet at vide hvorledes kommunen har forholdt sig til Gaderummets imødekommelse af

¹ Der har ikke været nogen løbende dialog med Gaderummets bestyrelse, som det fremføres af forvaltningen. Kommunen er bekendt med, først ved mundtligt fremmøde på forvaltningen mandag d.29.januar 2007, og ved mail fremsendt d.5.februar 2007 fra Gaderummets daglig leder, at formand Ole Henriksen er kommet i miskredit, og ikke længere kan opfattes som repræsenterende Gaderummet og Gaderummets bestyrelse. Ligeledes informeres forvaltningen om den senere eksklusion af såvel Ole Henriksen som bestyrelsesmedlem Laue Traberg Smidt ved generalforsamling d.28.februar 2007. Dette sker i mail af 5.marts 2007. Mellem Gaderummets resterende og legitim bestyrelse, er der kun ét møde, hvilket foregår d.14.marts 2007, med deltagelse af advokat Knud Foldschack.

² Jeg skal gøre opmærksomt på, at forvaltningens påstand om det ”udaterede indlæg” fra Kalle Birck-Madsens side, ikke er korrekt, da der er udførlig datoangivelse, nemlig 6.december 2006, optrædende sammen med navn og underskrift. Indlægget er det ene af tre, der fremsendes til forvaltningen d.6.december 2006, og det fremgår af referat fra møde i forvaltningen d.12..december 2006, at de alle er modtaget. I forvaltningens papirer til Socialudvalgsmøde d.18.april 2007, jf. [dette link til dagsorden for Socialudvalgsmødet d.18.april 2007](#), fremgår det imidlertid, at forvaltningen har sat modtagelsesdatoen ”d.13.04.2007 08:19” på de i december 2006 oprindeligt modtagne dokumenter, jf. kopi heraf på Gaderummets hjemmeside ([Bilag 10. Kalle Birk-Madsens tilbagemelding af 6. december på tilsynsrapporten](#); [Bilag 11. Ole Henriksens tilbagemelding af 6. december på tilsynsrapporten](#).; [Bilag 12. Medarbejderne i Gaderummets tilbagemelding på tilsynsrapporten](#).) – som om de ikke blev journaliseret, da de blev modtaget d.8.december 2006, og kommenteret på møde i forvaltningen d.12.december 2006. Dette virker meget meget underligt.

handleplanen for efterlevelse af de 6 påbud, og hvorfor kommunen på trods af Gaderummets fremsendte handleplan, alligevel mente at Gaderummet ikke havde efterlevet de 6 påbud; kommunen mente at der ikke var en reel vilje i Gaderummet til at bakke op om handleplanen. Dette er efter min opfattelse, en vurdering, der bærer præg af gisninger fra kommunens side. Det er her værd at bemærke at kommunen ikke har indsamlet nogen oplysninger om den faktiske efterlevelse af rapportens 6 påbud i Gaderummet, men alene baserer sin vurdering om manglende vilje, på baggrund af en skriftlig redegørelse fra den daglige leder fremsendt et halvt år for inden kommunens beslutning – hvor der i den mellemliggende periode er indgået aftale med kommunen om fremsendelse af en konkret handleplan, som kommunen så også modtog. Det synes derfor meget anstrengt at skulle lægge denne redegørelse til grund for kommunens beslutning. Dette fremgår i øvrigt heller ikke af kommunens beslutningsgrundlag.

Kommunen begrundes i øvrigt sin vurdering med en e-mail af 29. august 2007 fra den daglige leder Kalle Birck-Madsen, altså en e-mail som er sendt 3 måneder efter kommunens beslutning, hvorfor det synes klart usagligt at kommunen begrundes sin vurdering i maj 2007 på dette grundlag – ikke mindst fordi e-mailen er taget ud af en anden kontekst.

Gaderummet er ikke enig i det kommunen udleder af de nævnte skrivelser, men uanset hvad, er dette sagen uvedkommende, for det er efter min opfattelse magtfordrejende, at begrunde en sådan beslutning ud fra hvad kommunen mener som er Gaderummets vilje og intention i forbindelse med at leve op til sin egen handleplan – det afgørende må være om Gaderummet har levet op til sin egen handleplan for efterlevelse af de 6 påbud, og dette har kommunen som sagt ikke nogen oplysninger om eller forsøgt at gøre sig bekendt med. Kommunen gør sig alene en mening om hvad Gaderummet vil gøre i fremtiden og lægger dette til grund for en afgørelse – og dette er usagligt. Alligevel mener kommunen, ud fra sin vurdering om manglende vilje, at kunne drage den slutning, at Gaderummet reelt ikke har efterlevet de 6 påbud. Dette er efter min opfattelse en ligeså usaglig konstatering. Det må være almindelige offentlig retlig praksis, at der begrundes ud fra sagens faktiske omstændigheder og indsamlet dokumentation, og ikke fra kommunens subjektive mening.

I henhold til retsgrundlaget, som er præsenteret ovenfor, står det også klart at det afgørende må være om Gaderummet har levet op til sit godkendelsesgrundlag eller om Gaderummets drift har været ændret fra sit godkendelsesgrundlag, og i tilfælde af sidstnævnte at kommunen så dokumenterer sin påstand. Selvom jeg udtrykkeligt efterspørger en sådan dokumentation i min klage, fremkommer kommunen ikke med nogen dokumentation for at Gaderummet ikke skulle have levet op til rapportens 6 påbud, som det ellers anføres i beslutningsreferatet.

Selvom der ikke er nogen dokumentation, anfører kommunen i sin udtalelse på side 3:
”Socialforvaltningen må fastholde, at det i forbindelse med beslutningen om at tilbagekalde godkendelsen af Gaderummet, var udtryk for en reel og relevant begrundelse, når det i beslutningsreferatet var anført, at Gaderummet ikke havde efterlevet tilsynets 6 påbud”.

Det kan efter min opfattelse ikke være rigtigt at man lukker et sted med henvisning til at det ikke lever op til sit godkendelsesgrundlag, uden at kunne dokumentere at stedet ikke lever op til sit godkendelsesgrundlag. Selvom der kan være tale om udøvelse af skøn, må der vel foreligge nogle oplysninger vedr. sagens faktiske omstændigheder – i dette tilfælde om efterlevelsen af rapportens 6 påbud - som kommunen må bygge sit skøn på. Der foreligger ikke sådanne oplysninger, hvilket ej heller er at finde skyggen af i kommunens udtalelse, og jeg mener derfor at kommunen ved sin skønsudøvelse ikke har holdt sig inden for de offentligretlige grundsætninger.

Kommunen har, efter min opfattelse, overskredet sin kompetence, da den på tidspunktet ikke har haft hjemmel i lovgivningen til at trække godkendelsen af Gaderummet tilbage, da det pågældende steds drift skal afvige fra sit godkendelsesgrundlag.

Jeg skal fastholde klagepunktet i min oprindelige skrivelse, om at kommunens beslutning med denne begrundelse er ulovlig. Jeg henholder mig til at det er kommunen der har ansvaret for sagens afgørelse og korrektheden af de begrundelser der træffes afgørelse på baggrund af – derfor må det også være kommunen der har bevisbyrden for de givne påstande. Det bemærkes at kommunen i sit beslutningsgrundlag anfører, at ”det kan konstateres” at Gaderummet ikke har efterlevet rapportens 6 påbud – det fremgår ikke at kommunen vurderer eller skønner sig frem til dette resultat, hvorfor kommunen også må kunne dokumentere denne konstatering.

B. Kommentar til udtalelsens punkt:

”Ad pkt. 3 i Maya Thistedes klage: ”Begrundelse om påståede samarbejdsvanskeligheder med Hvidovre Hospital” ” (udtalelsens side 3).

Kommunen anfører at det ikke er korrekt, når jeg i mit klage punkt 3 skriver, at kommunen tilbageholdt brevet fra Hvidovre Hospital. Det er korrekt, at Gaderummet fik brevet tilsendt, efter gentagne anmodninger, og efter meget lang tid, først i slutningen af marts måned, men at brevet ellers blev tilbageholdt af kommunen. Mundtligt blev der kun orienteret om ”eksistensen” af brevet, ikke indholdet – det ville man ikke give Gaderummet, på trods af anmodning herom på mødet i forvaltningen d.14.marts 2007. Det skal således gøres klart at Gaderummet først fik kendskab til indholdet i brevet i starten af april måned 2007, altså længe efter at måtte have svaret forvaltningen ved hjælp af advokat Knud Folkschack d.23.marts 2007.

Som jeg anfører i klagen foretog kommunen sig ikke partshøring af Gaderummet i dette spørgsmål om samarbejdsvanskeligheder med Hvidovre Hospital, men traf afgørelse på dette grundlag alligevel – et grundlag der indeholdt en betydelig og ensidig kritik af Gaderummet, særligt at Gaderummet ikke skulle leve op til sit godkendelsesgrundlag.

Hvad angår spørgsmålet om den manglende partshøring, og at kommunen dermed ikke har gjort et forsøg på at sikre sig, at de foretagne vurderinger og beslutninger skete på et berettiget og faktisk korrekt grundlag, anfører jeg dette udtrykkeligt i min klage i punkt 3.6. Jeg anfører endvidere at tilsidesættelsen af partshøringen, efter min opfattelse, er et meget alvorligt brud på en garantiforskrift, der ellers ville være meget væsentlig at anvende, for at få oplyst sagen tilstrækkeligt – og ikke mindst, da der er tale om nye oplysninger, som var til ugunst for Gaderummet.

Jeg bemærker at kommunen i sin udtalelse på baggrund af min klage ikke nævner spørgsmålet om den manglende partshøring med et ord. Kommunen forholder sig heller ikke til mit klagepunkt om at kommunen ved sin vurdering ikke har behandlet de konkrete sager om manglende samarbejde fra Henrik Rindoms side, som Gaderummet har oplyst kommunen om. Kommunen kommenterer ej heller på min oplysning om at der ikke har været afholdt møder mellem Gaderummet og Hvidovre Hospital, ved Københavns Kommunes mellemkomst, for at få en udredning og afklaring af eventuelle misforståelser eller uoverensstemmelser. Kommunen anfører blot følgende:

”Socialforvaltningen må fastholde, at der har foreligget reelle og betydelige samarbejdsvanskeligheder mellem Gaderummet og Hvidovre Hospital, til dels begrundet i divergerende holdning til medicinsk behandling af psykisk sygdom. Forvaltningen må endvidere fastholde, at det har været sagligt grundlag for at inddrage disse samarbejdsvanskeligheder som en væsentlig begrundelse i beslutningen om at tilbagekalde godkendelsen af Gaderummet”.

Dette skal således ses i lyset af at Gaderummet, ej heller Gaderummets leder, hvem kritikken er rettet mod, ikke er blevet hørt som part i sagen. Jeg skal således fastholde at dette er en meget alvorlig tilsidesættelse af en væsentlig garantiforskrift, og at beslutningen på dette grundlag er i strid med loven. Jeg mener i øvrigt at kommunen ved sin vurdering har taget usaglige hensyn. Kommunen har kun hørt Henrik Rindom, og tillagt dennes udsagn stor vægt, (se nedenfor) og på denne baggrund begrundet sin beslutning med at Gaderummet ikke længere lever op til sit godkendelsesgrundlag.

I min klage i punkt 3.8 henviser jeg til det gældende retsgrundlag, som jeg også har præsenteret ovenfor i dette brev – bekendtgørelsens § 14 stk. 2, udstedt i medfør af Servicelovens § 144, om at kommunen inden ophøret af en godkendelse, skal have genvurderet godkendelsen på baggrund af en forhandling – hvilket ifølge vejledningen betyder en forhandling med bestyrelsen for det pågældende bosted. Jeg skriver i min oprindelige klage:

”Der blev ikke foretaget nogen forhandling, med Gaderummet om samarbejdet med Hvidovre Hospital, som Københavns Kommune ellers er forpligtet til, når den mener, at der er tale om at et bosted ikke lever op til sit godkendelsesgrundlag. Her er således tale om et klart brud på denne bekendtgørelse, hvilket efter min opfattelse er en meget alvorlig tilsidesættelse, idet kommunen slet ikke opfylder betingelserne for at gøre brug af paragraffen om at trække godkendelsen tilbage”.

Jeg bemærker at kommunen i sin udtalelse, heller ikke her, kommentere på spørgsmålet om den manglende forhandling, som kommunen er forpligtet til at udføre. Jeg mener det er en klar tilsidesættelse af retsgrundlaget, og at kommunens beslutning med henvisning til samarbejdsvanskeligheder mellem Gaderummet og Hvidovre Hospital, og at Gaderummet ikke skulle leve op til sit godkendelsesgrundlag, er ulovlig, fordi betingelserne i lovgivningen ikke er opfyldt, og at Gaderummet ikke har haft en sikkerhed for at Gaderummets ord har haft betydning i sagen.

Jeg skal i øvrigt igen gøre opmærksom på, at flere citater fra Socialborgmester Mikkil Warming i forskellige medier, underbygger at spørgsmålet om samarbejdet med Hvidovre Hospital har haft væsentlig betydning for den beslutning der er truffet, fx udtalelse af Socialborgmesteren i dagbladet Arbejderen d. 20. juni 2007: *”Det kan være, at brugerne og ledelsen i Gaderummet mener, at samarbejdet med psykiatrien har været tilfredsstillende. Men i socialudvalget har vi lagt utrolig stor vægt på psykiatrioverlæge Henrik Rindoms ord”.*

Jeg må således fastholde at kommunens klare tilsidesættelse af retsgrundlaget er meget alvorlig. Den manglende forhandling, skal ses i sammenhæng med den manglende partshøring af ledelsen i Gaderummet, som kritikken angår.

Jeg skal på denne baggrund fastholde min klage over Københavns Kommune, og anmode Statsforvaltningen om at foretage et tilsyn i sagen.

Med venlig hilsen

Maya Thisted

Formand for bestyrelsen i Gaderummet og tidligere medarbejder

Peter Bangs Vej

2000 Frederiksberg